

Çanakkale Çanakkale Dedikleri

YUSUF ÖZMERDİVENLİ

Kayseri Lisesi Emekli Müdür
Yardımcısı Ve Fizik Öğretmeni
yusufozmerdivenli@windowlive.com

Türk adını yazmayan tarihe raslamak mümkün değildir. Her alınan ya da bırakılan yer için muhakkak ki yerine göre binlerce yüzbinlerce, TÜRK kanı akıtılmıştır.

Türk Milletinin yiğitlik ve kahramanlıklarla süslü tarihinde Çanakkale deniz zaferinin müstesna bir yeri vardır.

Çanakkale her sayfasında şerefler taşan kanla yoğrulmuş 259 günün her anında iman, fedakarlığın, kahramanlığın ve vatan severliğin coşup şaha kalktığı büyük savaşların adıdır.

3 Kasım 1914 te İngilizlerin Sebdülbahiri denizden dövme-siyle Çanakkale savaşları başladı. Sebdülbahir ve Arıburnu'na büyük kuvvetler çıkardılar. Göğüs göğse yapılan tarihin en kanlı savaşları başladı. 19. fırka (tümen) Komutanı Miralay (albay) Mustafa Kemal Bey

-Atatürk- her yana yetişerek düşmanı durdurdu. Mehmetçik, Morfo Koyu -Alçıtepe, Kanlı yurt, Conkbayırı, Arıburnu Kabatepe, Kocaçimen ve Anafartalarda kahramanlıklar yarattı.

Başarısızlığa uğrayan ve Çanakkaleyi aşamayan düşman 9 Ocak 1916 da savaş alanlarını boşalttı. Bu kanlı savaşta Türkler şehit, yaralı ve esir olarak 252309 kişi,

İngiliz topluluğu ise 252000 kişi kaybettiler.

Çanakkale savaşları Türk tarihinin en unutulmaz sayfalarını teşkil eder. Bu kanlı savaşlarda Türkler en seçkin evlatlarını kaybetmiş, insan gücü bakımından yerine konması güç kayıplara uğramıştı. Çanakkale kan pahasına yaratılan eşsiz bir kahramanlık destanıdır.

Çanakkale savaşları İngiliz, Fransız, Avustralya, Yenizelanda tümenlerinin kısaca Avrupa'nın Müslüman Türke karşı müşterek ve namert komplosudur. Mehmet Akif bu hakikatı yaralı vatans-verlerin acısı ile onların hislerine tercüman olarak şu mısralarla dile getiriyordu:

Tükürün Ehl-i Salib'in o hayasız yüzüne

Tükürün onların asla inanılmaz sözüne

Medeniyet (!) denilen maskara mahluku görün

Tükürün maskeli vicdanına asrın tükürün

Bu haçlı ve sömürücü istilacılık Çanakkalede de artık uşaklarını değil bizzat kendi gücünü, zırhlılar, tayyareler ile kullanmış fakat Mehmetçik'in iman dolu göğsünde sönmüştür. Akif haksızlığa ve yıkıcı kalpsiz medeniyete olan

lanetini Çanakkale Şehitlerinde tekrarlamıştır.

Ah o yirminci asır yokmu o mahluk-ı asil

Ne kadar gözdesi mevcut ise halkıyla sefil.

Maske yırtılmazsa hala bize afetti o yüz.

Medeniyet denilen kahpe hakikat yüz­süz.

Çanakkale için yıllardır çok şeyler yazıldı, söylendi. Dünya durdukça da yazılıp söylenecektir.

Çanakkale için söylenenlerden bir kaçına deneyeceğim:

Çanakkaledeki müttefik ordular Başkomutanı olan İngiliz Generali Hamilton şöyle yazmıştı: “... **Türk askerinin ne yaman muharip olduğunu İngilizler kendileriyle dövüştükten sonra denemeyle anlamışlardır.**”

İngiliz Mareşali Frenc de: “Türk askeri korku bilmez, dünyada yenilgi adında bir kavram tanımaz. Türkler Asya’nın centilmenleridir.” Demiştir.

Her yıl çanakkalede yapılan törenlere halen hayatta kalan Anzak askerleri de gelip katılırlar. Geçen yıl konuşan askerlerden birisi de “**onlar vatanları için öldüler fakat bize insanlığı öğrettiler...**” demişti.

Her Türk ailesi Çanakkalede bir ferdinin kanını akıtarak bu zaferde pay sahibi olmuştur. Her tarafı şehit kanı ile sulanmış olan Çanakkale yöresinde şehitlik haline getirilmiştir 43 adet şehitlik vardır.

Kolağası Mehmet Tevfik Bey, Mulazam-ı evvel Ruhi Bey, Ayaşlı Ecir Bin Mustafa, Hüseyin Oğlu Mustafa Onbaşı, Ali oğlu Mehmet Çavuş gibi yüzlercesi.

İşte bunlardan birisi olan Mustafa Kemal'in birliğinde çarpışan bir Çanakkale şehidinin şehadetinden önce ailesine yazdığı mektubu beraberce okuyalım.

Türk insanının vatan, millet, Allah ve ailesine verdiği değerleri en veciz şekilde ortaya koyan bu kısa ve özlü mektupta Türk askerinin gerçek yüzü açıklıkla görülmektedir. Bizlere bugünleri kazandıran aziz şehitlerimizin ruhları şad olsun.

Valideciğim,

Dört asker doğurmakla müftehir şanlı Türk annesi

Nasihat-amiz mektubunu, Divrin ovası gibi güzel, yeşillik bir ovacığın ortasından geçen derenin kenarında konakladığımızda aldım. Okudum, okudukça büyük dersler aldım. Şöyle güzel ve mukaddes bir vazifenin içinde bulunduğumdan sevindim gözlerimi açtım, uzaklara doğru baktım. Yeşil yeşil ekinlerin rüzgara mukavemet edemeyerek eğilmesi, bana annemden gelen mektubu selamlıyor gibi geldi. Hepsi benden tarafa doğru eğilip kalkıyordu ve beni annemden mektup geldi diyerek tebrik ediyorlardı.

Gözlerimi biraz sağa çevirdim güzel bir yamacın eteklerindeki muhteşem çam ağaçları kendilerine mahsus bir seda ile beni tebşir ediyorlardı. Nazarlarımı sola çevirdim. Cıgıl, cıgıl akan dere, bana validemden gelen mektuptan dolayı gülüyor, oynuyor köpürüyordu... Başımı kaldırdım, gölgesinde istirahat ettiğim ağacın yapraklarına baktım. Hepsi benim sevincime iştirak ettiğini yaptıkları rakslarla anlatmak istiyordu. Diğer bir dalına baktım, güzel bir bülbül,

tatlı sedası ile beni tebşir ediyor ve hissiyatıma iştirak ettiğini ince gagarlarını açarak göstermek istiyordu.

O güzel çayırın koyu yeşil bir tarafında, çamaşır yıkayan askerler saf saf dizilmişler. Gayet güzel sesli biri ezan okuyordu.

Ey Allah'ım, bu ovada onun sesi ne kadar güzeldi. Bülbül bile sustu, ekinler bile harekette kesildi dere bile sesini çıkarmıyordu. Herkes, her şey bütün mevcudat onu o mukaddes sesi dinliyordu. Ezan bitti. O dereden ben de bir abdest aldım. Cemaat ile namazı kıldık. O güzel yeşil çayırların üzerine diz çöktüm.

Bütün dünyanın dağdağa ve debdebelerini unuttum. Ellerimi kaldırdım, gözümü yukarı diktim, ağzımı açtım ve dedim:

-Ey Türkler'in ulu Tanrısı, Ey şu öten kuşun, şu gezen ve meleyen koyunun şu secde

eden yeşil ekin ve otların, şu heybetli dağların Hâlıkı,. Sen bütün bütün bunları Türkler'e verdin. Yine Türkler'de bırak. Çünkü böyle güzel yerler, seni takdis eden ve seni ulu tanıyan Türkler'e mahsustur.

"Ey benim Yarabbim şu kahraman askerlerin bütün dilekleri; ism-i celâlini İngilizler'e ve Fransızlar'a tanıtmaktır. Sen bu şerefli dileği ihsan eyle ve huzurunda titreyerek, böyle güzel ve sakin bir yerde sana dua eden biz askerlerin süngülerini keskin, düşmanlarını zaten kahrettin ya, bütün mahveyle"

Diyerek bir dua ettim ve kalktım. Artık benim kadar mes'ut, benim kadar mesrur bir kimse tasavvur edilemezdi.

Sevgili baba ve valideciğim, belki bilmeyerek size karşı birçok kusurlar da bulunmuşumdur. Beni affediniz. Hakkınızı helal ediniz, ruhumu şadediniz. Benim tarafımdan cümlelize hakkım helal olsun. Elveda cümlelizenizi

cenabı hakka tevdi ve emanet ediyorum. Ebediyen Allah'a ismarladım. Sevgili babacığım ve valideciğim.

Oğlunuz

Hasan Etem

17 Nisan 1915

İnancın, savaşta insana nasıl bir güç verdiğini ve o günleri Musatafa Kemal (Atatürk)'in anılarından bir örnekle anlatıyorum. Atatürk şöyle diyor: **"Çanakkale İslâm'la korundu. Öleni görüyor, üç dakikaya kadar öleceğine biliyor, en ufak bir fütur (yılgınlık) bile göstermiyor. Sarsılmak yok. Okuma bilenler, ellerinde Kurân-ı Kerim cennete girmeye hazırlanıyor. Bilmeyenler, kelime-i şehadet getirerek yürüyor. Bu, Türk askerlerindeki ruh kuvvetine gösteren, şaşılacak ve övülecek bir misaldir. Emin olmalısınız ki, Çanakkale Muharebesi'ni kazandıran bu yüksek ruhtur."**

Atatürk, Türk ordusunun dindarlığını ve kahramanlığını şu cümlelerle vurguluyor:

"Türk ordusu! Dünyanın hiçbir ordusunda yüreği seninkinden daha temiz, daha sağlam askere rast gelinmemiştir. Her zaferin mayası sendedir. Her zaferin en büyük payı senindir. Kanaatinle, imanıyla, itaatle hiçbir korkunun yıldırmadığı demir gibi temiz kalbinle düşmanı sonunda alt eden büyük gayretin için gönül borcumu ve teşekkürümü söylemeyi kendime aziz bir borç bilirim"

Bizlere bugünleri kazandıran aziz şehitlerimizi rahmetle anarak, ruhları şad olsun diyoruz.